

מן התיומת ולפנים, ותיומת עצמה כלפנים.
במה דברים אמורים דלא הוו מום —
ושנפגמו שחסרו. ושנפגמו, נחתכו בסכין
כעין סדק.

אבל נעקרו, שוחטין. דחשיב מום אפילו
בפנימיות.

רבי יהושע בן קפוסאי אומר: אין שוחטין
אלא על החיצונות. אבל פנימיות שנעקרו,
מישחט לא שחטין עליהו, דלא חשיב מום
גמור אלא ימתין עד שיפול בו מום אחר.
אבל מכל מקום אפסולי מיפסל למזבח.

רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר: אין
משגיחין על התיומת כל עיקר, ואפילו
איפסולי לא איפסיל למזבח.

כעני רב אחדבוי בר אמי: האם יש מום של
"מחוסר אבר" מבפנים, וכגון שחסר לו אחד
האברים הפנימיים או אין מחוסר אבר
מבפנים.

והוינן בה: למאי נפקא מינה?

אי לבכור, "פסח ועזר כתיב". ומשמע מום
שבגלוי אין, בסתר לא.

אי לקדשים, "עזרת או שבור" כתיב.
ומשמע נמי בגלוי ולא בסתר.

ומשנינן: לאישהוטי לבכור על מום
שבסתר, ולאפרוקי, לפדות קדשים אחרים
על מום שכזה — לא איבעיא לי. דודאי לא
חשיב מום גמור כיוון שהוא בסתר.

כי מבעיא לי לאיפסולי למזבח. מאי?

הפה⁽²⁰⁾ שנפגמו, שחסרו מעט, ושנפגמו
שלא נחסרו אלא נחתכו בסכין כעין סדק.

והפנימיות, החניכיים של השינים הטוחנות,
שנעקרו.

רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר: אין בודקין
מן המתאימות, שיניים טוחנות, ולפנים.
שכל מום שיש שם אינו מום שבגלוי ואין
שוחטין עליו את הבכור. ואף לא את
המתאימות, אף המתאימות עצמן אין
בודקים שאין מומן מום שבגלוי.

גמרא:

תנו רבנן: איזהו התיומת?

מן התיומת ולפנים, ותיומת עצמה כלפנים.
ואין שוחטין עליה.

רבי יהושע בן קפוסאי אומר: אין שוחטין
אלא על החיצונות בלבד.

רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר: אין משגיחין
על התיומת כל עיקר, ואף למזבח לא נפסל.

מאי קאמר? דאמר איזהו התיומת, מן
התיומת ולפנים.

ותו, רבי יהושע בן קפוסאי, היינו תנא
קמא?

ומבארין: היסורי מיחסרא והכי קתני:

איזהו הפנימיות? דאמרין עליה במתניתין,
נעקרו הוי מום. נפגמו או שנפגמו לא הוי
מום.

20. ועיין מה שציינו לעיל דף ל"ז, א.